

[Ole Vagn Christensen]

Så er vi inde på det spørgsmål, som en hel del har interesseret sig for, nemlig den kvalitetsforbedring, vi har lagt op til i vores slutningsforslag. Vi mener – vi kan lige så godt slå det fast her – at det, det drejer sig om i fremtiden, er, at de tabte unge, de glemte unge, som for en stor, stor dels vedkommende, for to tredjedele vedkommende, er kvinder, skal erhvervsforberedes, således at de er i stand til at gå ind på arbejdsmarkedet, hvor der ikke sker nyttilgang af unge i den udstrækning, man tidligere har kendt til. Derfor er man nødt til at kigge på disse restgrupper. Det ordner vi på denne måde.

Jeg vil godt sige om tallene for maj og august, at jeg synes, det er på sin rette plads, at næste gang fru Connie Hedegaard mødes med statsministeren, forklarer hun ham de ting, hun har prøvet på at forklare os andre. Vi andre har kun set det ud fra, hvordan tendensen har været, og så har vi læst de udtalelser, der er kommet fra Det Økonomiske Sekretariat, og så har vi læst de bilag, vi har fået fra arbejdsministeren, der har sagt noget om forudsætningerne for, at arbejdsløsheden fortsat vil falde. Derfor har vi stor tiltro til, at der er tale om en stigning og ikke et fald på dette område.

Arbejdsministeren jonglerer med tallene for, hvordan arbejdsløsheden ser ud. Det er jo meget, meget rimeligt, ikke, at man på den måde slynger om sig med tal og siger, at nu skal vi ind på, hvor stor ledighedsgraden er, og alle de andre ting, der her ligger?

Det, der er væsentligt, er, at der er en alt for stor gruppe af unge, som har været ledige alt for længe. Og når det drejer sig om de 25–29-årige, er der i hvert fald ikke tale om korttidsledige. Det er også erkendt fra andre sider. Det, man prøver på, er at bagatellisere det til, at det nok er 10.000, der er forsvundet ud af systemet, til trods for at vi har andre tal, som viser, det er 40.000.

Jeg kan ikke forstå, at arbejdsministeren prøver på at overtale de radikale. Vi, der har fulgt den radikale debat, vi, der har læst, hvad K. Helveg Petersen har skrevet om ungdommens situation i det her land, og hvor alvorligt han mener det står til, når det drejer sig om de unge, kan i hvert fald godt forstå, at de radikale hellere vil have én fugl i hånden end ti fugle på taget.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Kun to ting.

Mere kvalitet, siger hr. Ole Vagn Christensen. Men det er jo netop det, der er problemet med det socialdemokratiske forslag, som også fru Lilli Gyldenkilde påpegede. Der står ikke ét eneste ord om, hvordan man vil gøre kvaliteten af tilbuddene bedre. Det er arbejdsministeren, der i dag er kommet med bebudelse af initiativer, hvad kvalitet og målrettethed og alt det dér angår. Hr. Ole Vagn Christensen er ikke kommet med et eneste bud på det.

Med hensyn til ungdomsarbejdsløsheden er det den rene galimatias at påstå, at tallene nu er stigende. Enhver kan se, at de er faldende. Men da statsministeren under åbningsdebatten ikke med sin klare fremstilling kunne overbevise socialdemokraterne om, at arbejdsløsheden stadig væk er faldende, gør jeg mig heller ikke håb om det, men jeg synes mildest talt, det er beklageligt.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil godt sige til hr. Estrup og til fru Lilli Gyldenkilde, at forslaget blev fremsat i fredags. Det er klart, at i det øjeblik lovforslaget bliver fremsat, går vi i ministeriet i gang med at forsøge at skaffe så mange oplysninger som overhovedet muligt. Jeg har i hvert fald ikke lyst til at bebrejde mine embedsmænd, at de oplysninger, de kunne fremskaffe, først forelå i dag i håndskreven form og i øvrigt ikke er komplette endnu.

Det er grunden til, at jeg ikke kunne sige konkret, om det var én kommune eller flere. Det var grunden til, at jeg sagde, at hvis jeg bliver overrasket og det er mange kommuner, så vil jeg overveje at ændre stilling. Og så håbede jeg på, at andre, hvis de blev overraskede over, at det kun var én eller to kommuner, også ville overveje at ændre stilling.

Jeg føler ikke, at jeg render fra, hvad jeg har sagt ved første behandling, hvis jeg på grund af kendsgerninger skifter stilling. Derfor føler jeg heller ikke, at Det Radikale Venstre render fra sit tilsagn, hvis det på grund af kendsgerninger skifter stilling.

Men det materiale foreligger altså ikke på nuværende tidspunkt i en sådan form, at jeg har kunnet se konklusionen. Det, jeg har bebudet, er, at det vil jeg gerne forsøge at fremskaffe til udvalget så hurtigt som overhove-